ANUL XII. No. 1318 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 18 Aprilie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

La Cameră, într'o zi fără spectacol

Sau, când vine vorba despre sport

Şedinţele adunărilor legislative sunt, după cum desigur ştiţi şi dv., interesante sau... banale. Sunt interesante când vorbeşte d. Titulescu, sau când se agită de către opoziţie cazuri ce se pretează la scandal: «Skoda» şi altele. Banale, în celelalte zile, adică atunci când opoziţia şi majoritatea discută sau votează legi. Când legile sunt mai de mică importanţă, şedinţele devin deadreptul plictisitoare.

La o astfel de şedinţă am nimerit Marţi după amiază. Incinta pe treisferturi goală, iar tribunele populare, văduvite de spectatorii obişnuiţi. Doar două-trei cucoane, venite să fie faţă la exibiţiile oratorice ale talentaţilor lor soţi. Aşa dar o şedinţă de plictiseală cruntă, prevestită precis ca atare, de ordinea de zi: **modificarea legii învăţământului secundar.**

Şi eram pe punctul să las onorata Cameră cu un spectator mai puţin, când tribuna a fost ocupată de unul din vorbitorii cei mai iscusiţi ai opoziţiei. De d. Petre Andrei, fost subsecretar de stat la ministerul instrucţiei şi profesor universitar la Iaşi. Motiv destul de puternic pentru a mă reţine atent la discuţia care s'a pornit savantă, pe un ton de urbanitate neobişnuită în analele moderne ale parlamentarismului românesc. D. Petre Andrei, după ce a făcut o analiză obiectivă a calităţilor şi defectelor legii prezentată de d. prof. dr. Angelescu, a atins un capitol care m'a făcut să ciulesc urechile. Şi anume, a trecut la influenţa sportului asupra desfăşurării activităţii ştiinţifice în şcoală.

Profesorul dela Iaşi s'a dovedit în toate prilejurile un om obiectiv. Şi de aceia nu m'a mirat că a înconjeniat mişcarea sportivă cam în termenii următori:

— «Înţeleg rostul sportului şi-i apreciez foloasele. Cred însă că în organizarea actuală, elevii de liceu practică sportul în mod exagerat, sau în orice caz, de multe ori în detrimentul cărţii. Ar trebui să se găsească o soluţie echitabilă care să ducă la o armonizare desăvârşită a acestor doi factori».

Pe banca ministerială se găseau d-nii dr. Angelescu, ministrul instrucţiunii şi dr. Costinescu, ministrul sănătăţii, adică tocmai cei doi capi ai departamentelor cari au printre altele şi atribuţii cari privesc mişcarea sportivă românească.

La cele spuse de d. profesor Petre Andrei, d. dr. Angelescu a răspuns din cap cu o mişcare aprobativă. Iar d. dr. Costinescu, plictisit şi cu capul în mâini, a făcut să se audă:

— Carpentier este mai cunoscut în şcoală decât Pasteur».

Natural, intervenţia d-lui ministru al sănătăţii, de care depind deopotrivă şi Carpentier şi Pasteur, a dispus pe cei câtiva majoritari rămaşi în incintă, pentrucă aşa e uzul la noi. Domnii miniştri nu pot fi decât spirituali atunci când întrerup.

După această mică abatere dela obiectivul legii în discuţie, mă pregăteam din nou să plec. N'am reuşit nici de data asta, pentrucă, imediat după ce a părăsit tribuna d. Petre Andrei, a ocupat-o d. Pamfil Şeicaru, directorul ziarului «Curentul». Discursul d-sale privea deasemeni legea învăţământului secundar. Am rămas totuşi, pentru curiozitatea de a auzi vorbind pe unul din cele mai mari talente ale ziaristicei româneşti.

După o scurtă introducere, d. Şeicaru a abordat şi d-sa tema ridicată de d. Andrei. Mai impetuos însă şi sub o altă prizmă. D-sa a vorbit despre sport cam aşa:

— «S'a sărit peste cal în materie de sport. Forţa fizică primează în toate domeniile şi a ajuns să molipsească aproape toate straturile sociale. Chiar şi partidele politice când vor să-şi afirme puterea, nu vorbesc decât de puterea lor fizică, despre massă. Puterea intelectuală este pusă întotdeauna pe planul al doilea. Forţa fizică, sportul, peste tot şi în toate prilejurile».

Am rămas, trebue să mărturisesc, foarte surprins de această argumentaţie şi mi-am adus aminte de faptul că d. Şeicaru este directorul unui mare cotidian politic, pentru care ideea de sport şi educaţie fizică nu este deloc incomodă, de vreme ce-i pune la dispoziţie în fiecare zi coloane întregi de gazetă. N'am terminat cizelarea acestui gând, pentrucă, din rândurile opoziţiei, d-nul prof. Petrovici, fost ministru de instrucţie, a intercalat discursului d-lui Şeicaru, o întrebare aidoma cu cea pe care i-o puneam eu... în gând:

— «Bine d-le Şeicaru, e foarte adevărat ceiace afirmi d-ta. Dar cum împaci părerea d-tale despre sport, cu extinderea pe care o dai sportului în «Curentul»? Logic ar fi fost ca să cruţi cetitorilor o propagandă în favoarea boxeurilor cu nas turtit sau a celorlalţi sportivi cari se schilodesc pe unde apucă».

La care d. Şeicaru, parlamentar rutinat, a dat un răspuns instantaneu: «Curentul» are 70 coloane. Sportul numai 3. Aşa că, vedeţi dv...

D. Petrovici a zâmbit, majoritarii s'au declarat mulţumiţi de vreme ce au aprobat tăcând, iar d. Şeicaru a trecut mai departe:

*

Iată aşa dar atenţia atâtor aleşi ai naţiunei, oprită pentru un sfert de oră la căpătâiul sportului. Doi miniştri cu vază din actualul cabinet, doi profesori universitari cu necontestată autoritate ştiinţifică şi un gazetar de mare talent, plus o majoritate, nu prea numeroasă, dar în orice caz de optimă calitate intelectuală (altfel nu se explică prezenţa ei la discuţia unei legi şcolare), s'au ocupat despre sport şi despre rolul său în societate.

Nu încere să trag vre-o concluzie. Este absolut inutil.

Pentru fixarea unei mentalităţi, incidentul sportiv dela Cameră este însă extrem de preţios. Lucru pentru care l'am şi istorisit.

L. ROŞIANU

Campionatele europene de box vor fi reeditate la vară, la Arene

Un proect admirabil al d-lui ing. Panaitopol. Vexaţiunile aduse echipei noastre la Budapesta. Va fi sesizat Ministerul de externe.

Relaţiunile sportive între România şi Ungaria vor fi întrerupte

Eri la ora 12 şi 45 — aşa cum am anunţat în numărul nostru de Luni — echipa de box şi oficialii cari au însoţit-o la Campionatele europene dela Budapesta, s'au reîntors în Capitală.

In gară, un grup destul de numeros de sportivi le-au eşit în întâmpinare.

Dar nu despre o descriere a revederilor acestora este vorba. In genere, plecările şi sosirile echipelor noastre se fac cu mai puţin fast şi mai puţin entuziasm decât ar trebui.

Este vorba aici de o primă sublimiere a felului cum au fost eliminaţi boxeurii noştri din Campionat — **de către juriu** — şi de consecinţele pe cari le-au impus acestе eliminări.

JURIU PARTINITOR

Din relatările telefonice — foarte laconice — ale trimisului nostru special la Budapesta nu s'a putut desprinde precis felul cum au fost nedreptăţiţi boxeurii noştri la Budapesta.

Abia Dumineca seara, sesizaţi de o declaraţie telefonică a d-lui Radu Ottulescu am putut înfiera cum se cuvine coaliţia judecătorilor pestani împotriva reprezentanţilor noştri în campionatele amatoare de box ale Europei.

— Dacă am fi fost punctaţi cinstit — ne-a telefonat d. Ottulescu — am fi intrat în semifinale cu cinci boxeuri (nu cu doi) şi am fi avut cel puţin un campion european: pe David.

Pentruca un om atât de ponderat ca d. Ottulescu să facă o astfel de declaraţie, trebue să se fi petrecut la Budapesta lucruri cu adevărat revoltătoare.

Vom reveni în numărul nostru de Vineri — în acest sens — cu un interview revelator.

Până atunci însă, nu ne putem reţine să precizăm aici câteva numai din «graţiozităţile» cu cari am fost delectaţi la Budapesta.

Borcea a învins net; a fost totuşi declarat învins. Oşca a câştigat; i s'a furat însă decizia. Iordănescu şi David — mai ales David — au fost

D. INGINER PANAITOPOL

câştigători indiscutabili; amânduora li s'a escamotat decizia.

— Dece nu ne plângem de înfrângerea lui Sandu Ior? ne-a întrebat d. Ottulescu. Fiindcă — deşi cel mai de nădejde reprezentant al nostru — a fost totuşi realmente învins. A căzut peste Kubini — un excepţional reprezentant al boxului unguresc — şi a pierdut. Nu contestăm decizia. Ceilalţi însă — Oşca, Borcea, Iordănescu şi David, — au câştigat, dar li s'a furat decizia.

ALTE VEXAŢIUNI

De altfel, nu numai deciziile au fost «graţiozităţile» cu cari am fost delectaţi la Budapesta.

D. insp. Panaitopol — preşedintele F. R. B.-eului — a fost plasat în sală laolaltă cu boxeurii străini. Nu cu ceilalţi oficiali. De abia în urma atitudinii d-sale demne, i s'a pus la dispoziţie locul ce i se cuvenea, bineînţeles cu scuzele de rigoare dar... tardive. Judecătorii au avut deasemeni să sufere vexaţiuni. O parte din trimişii speciali ai ziarelor româneşti nu au avut liber acces în sală.

Atâtea lucruri cari au condus la Budapesta la retragerea ostentativă a României din Campionate (retragere de al cărei ceremonial ne ocupăm în pagina doua)

şi cari vor determina la Bucureşti inevitabila încetare de raporturi sportive între România şi Ungaria.

Ruperea aceasta de relaţii sportive va fi cerută F. R. B.-ului şi de d. ing. Panaitopol şi de o adresă a

Gef.

(Continuarea în pagina II-a)

O situaţie a cărei clarificare e absolut necesară

Avem sau nu avem raporturi sportive cu Ungaria? Iată ce ne întreabă o mare parte din cluburile româneşti, din vechiul-regat ca şi de dincolo de Carpaţi.

Se prea poate ca întrebarea aceasta să surprindă. Ea corespunde însă unei situaţiuni de fapt extrem de regretabile. Şi să vedeţi de ce.

Sunt echipe ungureşti ale căror turnee în România sunt autorizate de F. R. F. A.

Ungurii reuşesc să treacă frontiera şi când să susţină jocurile pentru cari vin la noi, autorităţile militare opresc pe motive diverse aceste întâlniri.

Altădată echipele ungureşti deşi posesoare ale vizei consulare române, li se interzice intrarea în ţară de poliţie. Şi aşa mai departe, lanţul contrazicerilor de vederi continuă cu cea mai mare frenezie.

Când F. R. F. A. aprobă intrarea în ţară şi consulatul vizează paşapoartele, autorităţile de siguranţă nu ezită să oprească echipele la frontieră. In sfârşit când şi organele de frontieră permit intrarea în ţară, autorităţile militare nu permit disputarea matchurilor.

Noi nu vrem să împietăm asupra măsurilor de siguranţă. Le înţelegem prea bine şi credem că e cazul să li se asigure întreg concursul sportivilor.

Numai un lucru: ţinând seama de regulile de convieţuire din footballul internaţional şi de necesitatea de a nu ajunge la litigii regretabile e cazul să facem o întrebare precisă.

Avem sau nu raporturi cu ungurii? Dacă răspunsul este afirmativ, F. R. F. A. are datoria să asigure acestor raporturi o evoluţie normală. Federaţia să întrebe toate autorităţile în acest sens şi să acorde autorizaţiile în cadrul răspunsurilor ce le va primi. A permanentiza un sistem, din care provin conflicte permanente, înseamnă a ignora uzanţe internaţionale şi a da loc la litigii numeroase, cari să pună într'o lumină urâtă, felul cum e privită problema turneelor echipelor maghiare.

Se impune ordine în această materie, nu de alta, dar să nu ajungem la F. I. F. A., în situaţii în care, nu avem de câştigat, ci de pierdut.

b.

Anchetele noastre

Nevoile şi doleanţele cluburilor mici...

Greutăţi materiale pretutindeni. Membrii comitetului singurii birnici. Viaţă de mizerie şi speranţe

Am publicat în numărul trecut, primele răspunsuri la ancheta noastră printre cluburile mici din Capitală. Iniţiativa noastră a produs — după cum era şi natural — un mare entuzism în rândurile acestora, pentru motive lesne de înţeles. Toate doleanţele lor, toate nedreptăţile pe cari le înfruntă cu stoicism zi de zi, toate hopurile pe cari le trec cu preţul unor sacrificii imense, au rămas până acum necunoscute acelora cari au posibilitatea să aducă îndreptare, să remedieze lacune.

Cluburile mici duc o viaţă aparte, o viaţă curioasă uneori, însă aproape întotdeauna atrăgătoare pentru o categorie specială de oameni. Pentru aceia cărora le place activitatea migăloasă, legată de zbucium şi de impedimente la tot pasul. Numai aşa se explică dece pleiada de tineri, aproape fanatici, cari s'au strâns şi au dat viaţă cluburilor mici, rămân mereu în preajma lor, îşi cheltuesc fără întrerupere timp şi bani şi nu se plictisesc vreme de ani întregi. Se găsesc în rândurile acestor cluburi, oameni cari fac acelaş oficiu desinteresat de conducători şi suporteuri de 10—12 ani, fără să crâcnească, fără să ceară recompense. Aceiaşi şi aceiaşi oameni, cară în fiecare Duminică la crăpatul zorilor echipamentul pe terenurile periferice şi tot ei le readuc la sediu pe înserat, când echipele termină activitatea săptămânală. Când jucătorii n'au bani de tramvai, conducătorii sunt aceia cari plătesc. Tot ei contribue la cum părarea echipamentului şi tot ei sunt aceia cari dau şi bani de buzunar jucătorilor lipsiţi de mijloace.

Iată aşa dar, dece ancheta noastră se bucură în lumea celor mici de o primire entuziastă şi iată dece vom continua să înregistrăm doleanţele tuturor acelor cari contribue din obscuritate la propăşirea footballului românesc.

Publicăm azi, alte două răspunsuri la ancheta noastră:

UN AJUTOR EFICACE AL CLUBURILOR MICI ŞI PARTICIPAREA LOR IN CONDUCEREA DISTRICTUALA

D. Ioan G. Dincă, unul din conducătorii clubului «Hercules» ne-a declarat:

„Mărturisesc că ideia dv. de a cerceta viaţa de mizerie pe care o ducem în aşa zisele categorii inferioare, este atât de binevenită încât voi profita de prilej pentru a vă spune tot ce ne doare.

„Puţini sunt aceia cari îşi dau seama de greutăţile cu cari trebue să lupţi pentru menţinerea în fiinţă a unei echipe de football.

„Asociaţia noastră este în cartierul destul de mare al Rahovei şi totuşi nu numără decât 40 membri inclusiv jucătorii. Studenţi sau elevi, niciunuia nu-i poţi pretinde aportul material. Trebue să te mulţumeşti cu cel fizic sau moral.

„Am încercat să convertim la ideia de sport câţiva cetăţeni mai înstăriţi, dar nu am reuşit. Cum Dumnezeu i-o fi convins d. Lucescu pe oboreni, nu pricep.

„Spiritul sportiv este atât de puţin desvoltat în cartierul nostru încât nu ştiu dacă vreodată s'ar putea pune bazele unei organizaţii solide.

„Necesităţile unei echipe sunt mari şi anii de luptă într'o categorie costă enorm. Pentru a nu irosi forţele până la epuizare într'o categorie „am introdus în echipă câţiva buni jucători unguri, plătiţi.

„Şi formula a dat roade.

„Când însă prietenul Dinu Ionescu susţinătorul şi animatorul sportului, în cartier a strâns baerele pungei pentru că probabilitatea unei cât de mici recuperări era inexistentă, jucătorii plătiţi, sau mai bine zis neplătiţi au refuzat să mai joace.

„Noi în afară de pungile noastre nu avem subvenţii de nicăeri.

„Când pe vremea primariatului d-lui Andrei Ionescu la sect. III Albastru am cerut o subvenţie, am fost refuzaţi pe motiv că eram liberali. Şi noi nu eram decât sportivi...

„Incasări la matchurile noastre nu se fac nici pentru acoperirea cheltuelilor terenului.

„Eu cred că am putea fi ajutaţi de F. R. F. A. fără ca pentru aceasta să fie nevoe de prea mari sacrificii.

„Şi iată cum:

„Incepând dela matchurile divizionare şi culminând cu cele ale naţionalei, propun să se rezerve o cotă de 2 la sută din încasările nete pentru micile cluburi, cari nu depind de instituţii.

„Aceşti 2 la sută se pot realiza lesne peste încasările de acum.

„In altă ordine de idei: sistemul de promovare dela o categorie la alta este logic, dar merită să fie revăzut din când în când.

„Pentrucă au ajuns echipe la categorii superioare prin nu se ştie ce minune de reformă, în timp ce la categoriile inferioare sunt echipe cari le barează net.

„Citez numai cazul emeritei echipe de elită a Telefoanelor dela cat. II o promovat.

„Ei bine, eu sunt sigur că ar fi printre primele clasate la cat. I onoare.

„Este necesară în cazurile de faţă o formulă tranzitorie care fără a creia în sport un precedent apelabil, ar suplini una din lacunele regulamentului.

„Şi încă o doleanţă. Credem că ar fi bine ca din Districtul Bucureşti să facă parte de drept şi câte un reprezentant al fiecărei categorii.

„Nu de alta, dar să ştim şi noi pe ce lume trăim.

„Până atunci mulţumesc Gazetei pentru sprijinul acordat celor mici, o felicit pentru ideie şi îi doresc ca intenţia să fie una cu realitatea.

MATCHURI DE DESCHIDERE, CU ECHIPE DELA CATEGORIILE INFERIOARE

Iată ce ne declară d. Jean Vasile, conducătorul clubului „Vulturul Alb":

„Asociaţia sportivă „Vulturul Alb" care a luat fiinţă în anul 1926 şi recunoscută persoană juridică în

(Continuarea în pagina II-a)

România — Jugoslavia

Ce echipă ne vor opune Jugoslavii

Ecourile ultimelor pregătiri dela Belgrad — O declaraţie a căpitanului naţional jugoslav

(Dela corespondentul nostru)

BELGRAD 17 (Prin telefon). — Ultimele eşiri mediocre ale presupuşilor «internaţionali» au pus pe gânduri pe selecţionerul unic, d. B. Simonovici. In consecinţă, d-sa a convocat la Belgrad pe jucătorii Ciulici şi Matoşici dela Split, Gaier şi Beloşevici dela Zagreb şi Lehner dela Osek, pe care i-a supus — împreună cu cei mai buni dela Belgrad — unui antrenament extrem de sever.

Pe terenul B. S. K. şi cu porţile închise pentru marele public, echipa «probabilă» s'a antrenat cu echipa combinată a cluburilor «Beogradski» şi «Iugoslavia». Cu acest prilej au fost încercate mai multe formaţii, din cele mai variate.

OFENSIVA BUNA

Linia de atac a echipei «probabile» a dat satisfacţie, mai ales prin jocul ei extrem de fin şi tehnica foarte avansată.

Toţi cinci componenţii ei — Glişovici, Marianovici, Sekulici, Vuiadinovici şi Zecevici sunt tehnicieni desăvârşiţi, au o putere de pătrundere remarcabilă şi lovituri periculoase la poartă. Intr'un cuvânt, reprezintă tot ce are Iugoslavia mai bun pentru linia ofensivă. Aceasta este şi părerea unanimă a presei de specialitate. E drept că nu găsim în rândurile ei numele lui Kragici, care este superior lui Vuiadinovici ca jucător individual, însă e insuficient în jocul de ansamblu, aşa că d. Simonovici a fost nevoit să renunţe la serviciile lui în interesul omogenităţii atacului.

MIJLOCAŞI EXCELENŢI

Antrenamentul a dat rezultate foarte bune şi în ce priveşte linia de halfi. Arsenievici, Gaier şi Lehner au jucat mult mai bine decât în matchul cu Bulgaria, dovedind

SIMONOVICI
căpitanul naţional jugoslav

a nu avea concurenţi pentru locurile lor. Toţi trei sunt la fel de buni în atac ca şi în apărare. Dacă vor fi într'o zi bună, înaintarea României cu greu va trece de ei.

APARAREA IMEDIATA SLABA

Cu apărarea imediată lucrurile nu stau prea bine din cauza neaşteptatei eşiri din formă a lui Glazer, considerat la un moment dat ca cel mai bun portar jugoslav. Insă spre bucuria d-lui Simonovici portarul Ciulici cu ocazia ultimelor apariţii a dovedit calităţi excepţionale şi în plus o formă impecabilă, aşa că selecţionarea lui în locul lui Glazer este foarte probabilă. In ce priveşte linia de fundaşi alegerea este grea numai fiindcă sunt 3—4 candidaţi de valoare foarte ridicată şi aproape egală. Intr'adevăr, Lukici, Beloşevici, Matoşici şi Higl sunt fundaşi cari ar putea juca cu succes în orice echipă din Europa Centrală. Se pare că preferinţele d-lui Simonovici merg spre perechea Lukici—Matoşici sau Lukici—Beloşevici. Astfel dacă nu va surveni nimic neprevăzut

ECHIPA IUGOSLAVIEI VA JUCA LA BUCUREŞTI IN FORMAŢIA:

Ciulici (Glazer), Beloşevici (Matosici), Lukici, Arsenievici, Gaier, Lehner, Glişovici, Marianovici, Sekulici, Vuiadinovici, (Kragici), Zecevici.

O DECLARAŢIE A CAPITANULUI NAŢIONAL

«Amânarea matchului cu România mi-a convenit de minune. Am avut timpul necesar pentru verificarea formei jucătorilor ca să pot compune o echipă demnă să repre-

(Continuarea în pagina 4 a)

F. R. B. va interzice boxcurilor noştri amatori să mai boxeze în Ungaria

In urma felului cum au fost trataţi boxeurii noştri la Budapesta, în «Campionatele amatoare ale Europei», Federaţia română de box va interzice boxeurilor noştri amatori să mai boxeze în Ungaria.

Aceasta, ca un ultim răspuns la incalificabilul sistem cu care boxeurii noştri au fost frustaţi — aproape toţi — la Budapesta, de victorii indiscutabile.